

Sygnatura akt I C 1596/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Konin, dnia 16-02-2016 r.

Sąd Rejonowy w Koninie I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Kinga Śliwińska – Buśkiewicz

Protokolant: Katarzyna Kamińska

po rozpoznaniu w dniu 16-02-2016 r. w Koninie

na rozprawie

sprawy z powództwa D. K.

przeciwko Kołu (...) w K.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 578 zł (pięćset siedemdziesiąt osiem złotych) wraz z odsetkami ustawowymi w wysokości równej sumie stopy referencyjnej NBP i 3,5 punktów procentowych za okres od 16.02.2016r. do dnia zapłaty;
2. umarza postępowanie co do kwoty 2.622 zł (dwa tysiące sześćset dwadzieścia dwa złote);
3. oddala powództwo w pozostałym zakresie;
4. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 2.039,57 zł (dwa tysiące trzydzieści dziewięć złotych pięćdziesiąt siedem groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu;
5. nakazuje pobrać od powoda, również z zasądzonych roszczenia, na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Koninie kwotę 1.649,58 zł (jeden tysiąc sześćset czterdzieści dziewięć złotych pięćdziesiąt osiem groszy) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych;
6. wyrokowi w punkcie 1 nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

SSR Kinga Śliwińska – Buśkiewicz

Sygn. akt I C 1596/14

UZASADNIENIE

Powód D. K. wystąpił z powództwem przeciwko Kołu (...) w K. o zapłatę 10 500 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty oraz o zasądzenie od pozwanego kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu powód wywodził, iż w dniach 23 i 30 maja 2014 roku zawiadomił pozwanego o szkodach w zasiewach kukurydzy na działkach o nr (...) obręb M. i (...) obręb P.. Uwzględniając skalę zniszczeń na w/w działkach spowodowanych przez dziki, powód poniesione przez siebie straty oszacował na 10 500 zł.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwany podniósł, że powód przedwcześnie wystąpił z roszczeniem do Sądu, gdyż wiedział, iż szacowanie szkody i ustalenie odszkodowania nastąpi tuż przed zbiorem uprawy kukurydzy.

Na rozprawie w dniu 25 lutego 2015 roku powód cofnął powództwo w zakresie zapłaconej przez pozwanego sumy 2 622 zł i dochodził kwoty 7 478 zł.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód zgodnie z umową dzierżawy z dnia 31 lipca 2013 roku nr (...) oraz umową z dnia 21 lipca 2013 roku nr (...), zawartymi z Agencją Nieruchomości Rolnych, jest dzierżawcą gruntów rolnych położonych w obrębie geodezyjnym P., woj. (...) działek nr (...) i część działki nr (...) o pow. 14,2191 ha oraz w obrębie geodezyjnym M. woj. (...) działek nr (...) o pow. 56,4783 ha.

(dowód: umowa dzierżawy z dnia 31.07.2013 r. k. 4-9, umowa dzierżawy z dnia 31.02.2013 r. k. 10-15).

W maju 2014 roku w/w działki zostały obsiane przez powoda kukurydzą.

(dowód: zeznania świadka J. K. (1) k. 71-72, zeznania świadka J. R. k. 105-106, zeznania powoda k. 107).

Pismem z dnia 23.05.2014 r., a następnie pismem z 30.05.2014 r. powód powiadomił pozwanego o zniszczeniach w uprawach na dzierżawionych działkach. W dniu 1 czerwca 2014 roku około godziny 9:00 dokonano oględzin, podczas których stwierdzono ślady po przejściach dzików, ale nie stwierdzono żadnej szkody, ani śladów przesiewu.

(dowód: pismo z 23.05.2014 r. k. 16, pismo z 30.05.2014 r. k. 17, notatka do Zarządu k. 62, zeznania świadka J. R. k. 105-106, zeznania świadka T. S. k. 106).

Na skutek ponownego zgłoszenia szkody w dniu 4 lipca 2014 roku dokonano wstępnych oględzin, a następnie w dniu 8 lipca 2014 r. powód wraz z przedstawicielami pozwanego dokonali kolejnych oględzin. W protokole nr (...) stwierdzono szkodę w uprawach kukurydzy wyrządzonej przez dziki.

(dowód: zgłoszenie szkody k. 63, dowód protokół z 08.07.2014 r. k. 64, zeznania świadka J. R. k. 105-106, częściowo zeznania powoda k. 107, zeznania przedstawiciela pozwanego J. K. (2) k. 107- 108, częściowo zeznania świadka J. K. (1) k. 121, zeznania świadka J. T. k. 121).

Na skutek opinii ostatecznego szacowania szkody sporządzonej na zlecenie pozwanego określono wysokość szkody i wypłacono powodowi odszkodowanie w kwocie 2 622 zł.

(dowód: prywatna opinia k. 65-77).

Na działce nr (...) powierzchnia uszkodzona przez zwierzynę w 3,06% wynosiła 1,15 ha. Na działce nr (...) uprawy uległy uszkodzeniu w 4,77% na obszarze 0,47 ha. Średnia rynkowa cena sprzedaży za 1 dt kukurydzy mokrej na rynku wynosiła 42 zł. W związku z tym łączna wysokość poniesionej przez powoda szkody wyniosła 3 200 zł.

(dowód: opinia biegłego z dziedziny rolnictwa M. S. k. 132-135).

Sąd jako wiarygodne w części potraktował zeznania świadka J. K. (1). Świadek stwierdził, iż brał udział w oględzinach pola w czerwcu z J. R. bez obecności T. S. oraz w lipcu z J. K. (2), K. M. bez udziału J. R. i T. S.. Zeznania te pozostają w sprzeczności przede wszystkim z notatką służbową oraz protokołem nr (...) z dnia 08.07.2014 r., a także zeznaniami świadków strony pozwanej.

Jako wiarygodne w części Sąd uznał zeznania świadka J. T.. Na wiarę nie zasługiwały twierdzenia świadka, jakoby uczestniczył w oględzinach w polu w 1 czerwca 2014 roku. Zeznania te nie zostały potwierdzone wiarygodnym dowodem. Z notatki z dnia 01.06.2014 r. nie wynika, aby uczestniczył w oględzinach pola wraz z J. R..

Jako wiarygodne Sąd uznał zeznania świadka T. S., albowiem są one logiczne, spójne i zgodne z zebraniem materiałem dowodowym. Świadek przyznał, że uczestniczył w oględzinach przedmiotowych działek w dniu 1 czerwca 2014 roku oraz że nie stwierdzono szkód, tylko przejścia zwierząt.

Na walor wiarygodności zasługiwały zeznania świadka J. R.. Świadek potwierdził, że w czerwcu i lipcu uczestniczył w oględzinach. W dniu 1 czerwca 2014 roku nie stwierdzono szkód w uprawach, a jedynie ślady przejścia zwierzyny. Następnie brał udział w oględzinach w dniu 4 lipca 2014 roku wraz z panem K., powodem oraz J. K. (1) i J. T..

Jako wiarygodne Sąd potraktował zeznania przedstawiciela pozwanego J. K. (3), albowiem zeznał on, że w oględzinach w dniu 1 czerwca 2014 roku uczestniczyli J. R. oraz T. S.. Natomiast powód nie uczestniczył w powyższych czynnościach, ponieważ nie został o nich poinformowany. Przedstawiciel pozwanego uczestniczył w oględzinach przedmiotowych działek w dniu 8 lipca 2014 roku, w których brali także udział K. M., J. R. i M. K.. W tym czasie nie można było stwierdzić śladów przesiewów.

Opinia prywatna sporządzona na zlecenie strony pozwanej ma charakter jedynie dokumentu prywatnego, w konsekwencji nie może podważać wniosków wynikających z opinii biegłego M. S.. Marginalnie należy wskazać, że biegły sądowy w swej opinii odniósł się do wyliczeń opinii prywatnej z uwagi na to, że strony nie kwestionowały zastosowanej metodologii.

Sąd uznał za w pełni wiarygodną ostateczną opinię biegłego M. S. nie mając podstaw, aby ją kwestionować. Należy podkreślić, iż w powyższej opinii biegły odniósł się do zarzutów pozwanego zawartych w odpowiedzi na pozew dotyczących wykonania opinii bez uwzględnienia sposobu szacowania szkody łowieckiej, wynikającego z rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 8 marca 2010 roku oraz wątpliwości co do ponownego przesiewu kukurydzy. Ponadto zarówno powód jak i pozwany nie kwestionowali opinii końcowej biegłego.

Dodatkowo należy zauważyć, że pierwsza opinia biegłego M. S. okazała się nieprzydatna dla ustalenia okoliczności istotnych w niniejszej sprawie z uwagi na to, że dotyczyła jedynie zabezpieczenia dowodów oraz jej przedmiotem było zniszczenie zasiewu kukurydzy, a nie straty w plonach.

Sąd zważył co następuje:

Roszczenie strony powodowej co do zasady było słuszne, choć pod względem wysokości jedynie częściowo zasługiwało na uwzględnienie.

Podstawę odpowiedzialności strony pozwanej stanowi przepis art. 46 ust 1 ustawy z dnia 13 października 1995 roku Prawo łowieckie. Zgodnie z powołanym przepisem dzierżawca lub zarządca obwodu łowieckiego obowiązany jest do wynagradzania szkód wyrządzonych w uprawach i płodach rolnych przez dziki, łosie, jelenie, daniela i sarny. Natomiast procedurę szacowania szkody reguluje rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 08.03.2010r. w sprawie sposobu postępowania przy szacowaniu szkód oraz wypłat odszkodowań za szkody w uprawach i płodach rolnych (Dz. U. 2010. 45. 272). Zgodnie z tym rozporządzeniem poszkodowany zgłasza szkodę w ciągu 3 dni od jej stwierdzenia i szkoda jest wstępnie szacowana, ale ostateczne szacowanie szkody następuje bezpośrednio przed sprzętem zniszczonej uprawy.

Mając powyższe na uwadze stwierdzić należy, że powód zbyt wcześnie wytoczył przedmiotowy proces i naraził się na częściową przegraną. Otóż skoro powód zgłosił szkodę w maju 2014r. i ustalono, że ostatecznie zgodnie z regulacjami powołanego rozporządzenia będzie ona szacowana dopiero jesienią, czyli tuż przed zbiorem kukurydzy, to powód winien był czekać do ostatecznego oszacowania szkody. Natomiast powód wniósł pozew już w dniu 01.08.2014r. i dlatego pozew obejmował nawet kwotę, którą pozwany wypłacił dobrowolnie w wyniku przeprowadzonego przez siebie postępowania likwidacyjnego. Na dzień 01.08.2014r. pozwany nie dał podstaw do wytoczenia powództwa, bo przeprowadzono wstępne szacowanie szkody i czekano na zbiór kukurydzy, co było niezbędne do ostatecznego oszacowania szkody. Po ostatecznym szacunku wypłacono powodowi odszkodowanie w wysokości 2.622 zł.

Sąd przy ustalaniu wysokości odszkodowania oparł się na opinii końcowej biegłego sądowego z dnia 24.07.2015 r. Biegły przyjął ustalenia prywatnej opinii, co do której żadna ze stron nie miała uwag. Powód podniósł jedynie, że za sprzedane ziarno uzyskał cenę wyższą niż przyjęła rzeczoznawca M.. W związku z tym biegły dokonał rozeznania rynku lokalnego odnośnie obowiązującej ceny netto za 1 tonę mokrego ziarna kukurydzy i określił średnią cenę rynkową sprzedaży kukurydzy na kwotę 42 zł.

Regulacja odpowiedzialności za szkody łowieckie wskazuje, że poszkodowanemu rolnikowi służy prawo do odszkodowania, obliczonego według stawek zobiektywizowanych, wynikających z układu cen artykułów rolnych na lokalnym rynku. Podstawą ustalenia wartości rynkowej rzeczy, będącej przedmiotem powszechnego obrotu, nie może być więc cena ustalona w umowie między rolnikiem a innym podmiotem, z uwagi na to, że może ona być rezultatem indywidualnie uzgodnionych przez strony warunków umowy, wynikających ze specyficznego splotu ich relacji faktycznych i prawnych, a więc okoliczności często przypadkowych (por. postanowienie SN z 11.09.2013 r., III CZP 41/13).

Należy podkreślić, iż w ustalonym stanie faktycznym odpowiedzialność pozwanego była bezsporna. Sporny był jedynie zakres odszkodowania.

W ocenie Sądu wysokość odszkodowania powinna być ustalona zgodnie z końcową opinią biegłego. W konsekwencji należy uznać, iż wysokość szkody za zniszczenia upraw na działkach nr (...) wynosi 3 200 zł.

Pozwany wypłacił powodowi kwotę 2 622 zł. Na rozprawie z dnia 16 lutego 2016 roku pozwany uznał roszczenie co do kwoty 3 200 oraz wniósł o oddalenie roszczenia w pozostałej części. W konsekwencji do zapłaty pozostała kwota 578 zł (3 200 – 2 622 zł = 578 zł). W związku z powyższym taką kwotę należało zasądzić od pozwanego na rzecz powoda tytułem należności głównej, a w pozostałym zakresie powództwo oddalić jako nadmiernie wygórowane.

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 359 § 1 k.c. w brzmieniu obowiązującym na dzień wydania wyroku. Z uwagi na fakt, że postępowanie likwidacyjne zostało przez pozwanego zakończone na skutek prywatnej opinii rzeczoznawcy w październiku 2015 roku, czyli już w trakcie toczącego się postępowania, a ostateczna opinia biegłego M. S. określiła wysokość zasadnego odszkodowania na rzecz powoda w dniu 24.07.2015r., Sąd naliczył odsetki od dnia wydania wyroku, czyli od 16.02.2016 r. do dnia zapłaty. Natomiast roszczenie o odsetki za okres od wytoczenia powództwa do dnia wyroku oddalono jako przedwczesne.

Z uwagi na cofnięcie pozwu co do kwoty 2.622 zł postępowanie w tym zakresie umorzono na podstawie art. 355 § 1 kpc.

Orzeczenie o kosztach sądowych Sąd oparł na przepisie art. 100 k.p.c. Powód wygrał proces jedynie w 5%. Na koszty powoda złożyły się koszty wniosku o zabezpieczenie – 40 zł, opłata od pozwu – 525 zł, koszty zaliczki – 500 zł oraz koszty zastępstwa procesowego z opłatą skarbową od pełnomocnictwa – 2 417 zł. Na koszty pozwanego złożyły się koszty zastępstwa procesowego z opłatą skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 2417 zł. Powodowi należy się zwrot 5% poniesionych kosztów, a pozwanemu 95 %. Wobec powyższego Sąd zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę 2 039, 57 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

W tym miejscu należy zauważyć, że powód nie czekając na wynik postępowania w przedmiocie szacowania szkody prowadzonego przez pozwanego, naraził się na przegraną i obciążenie kosztami procesu w przeważającym zakresie. Pozwany co do zasady od początku uznawał swoją odpowiedzialność, a jedynie zgodnie ze stosownymi przepisami czekał na zbiór i ostateczny szacunek szkody i po tym szacunku wypłacił dobrowolnie 2.622 zł. Zatem w sprawie nie można uznać, że pozwany przegrał w zakresie kwoty 3.200 zł, a jedynie w zakresie kwoty 578 zł. Pozwany nie mógł zapłacić wcześniej niż w toku procesu, gdyż wcześniej nie było zbiorów kukurydzy.

Zgodnie z art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, kosztami sądowymi, których strona nie miała obowiązku uiścić, lub których nie miał obowiązku uiścić kurator albo prokurator, sąd w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji obciąży przeciwnika, jeżeli istnieją do tego podstawy, przy odpowiednim zastosowaniu zasad obowiązujących przy zwrocie kosztów procesu. Natomiast art. 113 ust. 2 pkt 1

powołanej ustawy stanowi, iż koszty nieobciążające przeciwnika sąd w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji nakazuje ściągnąć z roszczenia zasądzonego na rzecz strony, której czynność spowodowała ich powstanie.

Łącznie koszt dowodu z opinii biegłego wyniósł 2 149,58 zł, a powód wpłacił zaliczkę w kwocie 500 zł. Nieopłacone koszty sądowe w tym zakresie to 1 649,58 zł. W związku z tym, iż nie zostały one uiszczone, Sąd w punkcie 5 wyroku nakazał pobrać od powoda na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Koninie kwotę 1 649,58zł tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych - z zasądzonego roszczenia.

Z uwagi na fakt uznania powództwa w zakresie kwoty 3.200 zł (z uwzględnieniem wypłaconej już kwoty 2.622 zł), wyrokowi na podstawie art. 333 § 1 pkt 2 kpc nadano rygor natychmiastowej wykonalności co do zasądzonej w punkcie 1 wyroku kwoty.

SSR Kinga Śliwińska – Buśkiewicz